

GRONINGER

Vrijdag

COURANT.

den 16 November.

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen bij deze ter kennis der Ingezetenen, dat H. Ed. Achtb. zich in de aangename gelegenheid gesteld vinden te kunnen berichten, dat sedert den 10 November 1832 geene nieuwe Cholera-gevallen te dezer stede ontstaan zijn en dat de laatste lijder reeds den 10 dezer maand hersteld is, zoodat die ziekte thans te dezer stede gelukkiglijk heeft opgehouden.

Dat het gezamenlijk getal personen, die door de ziekte in deze Gemeente zijn aangetast, sedert het ontstaan derzelfde op den 2 September 1832 tot den 10 November daaraanvolgende, wanneer dezelve heeft opgehouden, is 517; dat het getal der overledenen is 218 en dat der herstelden 299.

Burgemeester en Wethouders nemen deze gelegenheid tevens waar, de Gemeenheeren in deze Stad en voorts allen, die gedurende de alhier geheerscht hebbende ziekte zoo gewillig als edelmoedig tot verzachting van het leed der genen, welke daardoor zijn aangetast geworden, hunne hulp hebben verleend, voor zelve en hunne en belangelooze diensten bij deze den hartelijksten dank te betuigen.

En opdat deze kome ter kennis van een ieder, zal deze worden gedrukt en aangeslagen en in de Groninger Courant geplaatst.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 15 November 1832.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen maken bekend, dat op Vrijdag, den 23 November 1832, des voormiddags te elf uren, in een der Vertrekken van het Raadhuis, door H. E. A. Gecommitteerde, op nadere approbatie, publiek zal worden Verpacht, voor den tijd van één jaar:

Het Vallaatzeld te Martenshoek.

En aanbested:

Het Bouwen van een Nieuwe Ophaalbrug, in plaats van de Oude, over het Winschoterdiep, te Foxham.

Waarvan de Conditiën van heden af ter Stads Secretarij ter lezing liggen.

Groningen den 8 November 1832.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen maken voorloopig bekend, dat H. E. A. voornemens zijn, in de maand December aanstaande, op nader aan te konlijgen tijd, publiek, bij besloten Briefjes en uitwijning, aan den meestbiedenden voor zes of twaalf jaren, ter keuze van den meestbiedenden, te Verpachten:

Het drukken en uitgeven van de Groninger Courant, beginnende met den 1 Julij 1833.

Waarvan de Conditiën op de Stads Secretarij ter lezing liggen.

Groningen den 8 November 1832

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen adverteren bij deze, dat de jaarlijksche opschrijving der schoolpligtige Kinderen, bij art. 11 van het Stedelijk Schoolreglement van den 29 September 1817 vastgesteld, over dit jaar, binnen kort zal geschieden door de Raadsdienaren A. N. Klein en H. O. Smith.

Wordende de Ingezetenen herinnerd aan het 1ste artikel van evengemeld Schoolreglement, waarbij, onder anderen, bepaald is, dat Ouders, welke hunne schoolpligtige Kinderen gedurende een geheel, of ten minste een gedeelte van een schooljaar, vervallen zijn in een boete, gelijk aan het hoogste schoolgeld.

Groningen den 12 November 1832.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

De Ingezetenen, welke gedurende de eerste zes maanden van dit loopende jaar 1832 militairen met voeding gehuisvest hebben, worden verwittigd, dat zij op donstaanden Donderdag, Vrijdag en Zaterdag, den 15, 16 en 17 November 1832, telkens des voormiddags van tien tot twaalf en des namiddags van drie tot zes uren, zich aan het Bureau van Inkwartiering kunnen vervoegen; ten einde de daarvoor bepaalde schalevergoeding, tegen intrekking van de afgegevene Inkwartierings-bijjetten, te ontvangen, en zullen die Ingezetenen, welke versuimen mogten, om op de hierboven bepaalde dagen en uren te compareren, gerekend worden van die schadevergoeding afstand te hebben gedaan.

Groningen

J. DE VRIES,
provisioneel belast met de waarneming der werkzaamheden aan het Bureau van Inkwartiering.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

FRANKFORT den 9 November.

Een brief uit Weenen, van den 24 October, behekst het volgende: »Men beweert, dat Zijne Doork H. de hertog Willem van Brunswijk de reis herwaarts ondernomen heeft, ten einde persoonlijk om de hand van de aartshertogin Theresia, dochter van den aartshertog Karel, te vragen. De voorloopige diplomatieke onderhandelingen daaromtrent hebben, zegt men, geen gevolg gehad, omdat de vader verbaard heeft, geen zijner kinderen ten huwelijk te willen geven, alvorens zij hunnen toekomstigen levensgezel persoonlijk hebben leeren kennen en genegenheid voor hem opgevat hebben.»

HAMBURG den 9 November.

Verscheidene koeriers zijn alhier aangekomen, die naar Engeland bestemd zijn.

— De Berlijn wordt, van den 6 dezer, het volgende geschreven:

»De protestatie van Pruisen tegen den intogt der Franschen in België stemt overeen met de behandeling, welke de Belgische gezant, de generaal Merckx, wederwaart. Zijne bezoeks-kaarten blijven meestal onbeantwoord, het Hof vermijdt hem en blijft bij natuurlijk meestal aan zich zelven overgelaten. Ook van het korps diplomatiek leeft hij gescheiden; daarentegen houden de Engelsche en Fransche gezanten met een menigvuldige zamenkomsten, die des te gewigtiger zijn moeten, alzo thans van Berlijn de beslissing afhangt, of er oorlog of vrede in Europa wezen zal. Bij een groot gastmaal, hetwelk de Belgische gezant dezer dagen gaf, waren wederom alleen de ministers der beide met zijnen Koning verbondene Mogendheden tegenwoordig; hoe zeer er geen twijfel kan wezen, of ook andere diplomaten waren genoodigd. — Hierop verspreidt zich het gerucht, dat Pruisen bewilligd heeft, de waarborg tegen alle gevolgen van eenen inmarsch der Franschen in België, Verleed te bezetten.»

GROOT-BRETTANJE.

LONDEN den 9 November.

De tegenstrijdigste berichten blijven zich nog steeds elken dag verdringen; zoo, onder anderen, zeide de Courier in zijn nummer van den 7den: »Z. Exc. de baron van Zuylen van Nijvelt houdt zich, zoo wij vernemen, zoo zeer verzekerd van onmiddellijk te zullen worden terug geroepen, dat hij alles gepakt heeft staan, om weder oogenblikkelijk te kunnen vertrekken;» en reeds in zijn eerstvolgend nummer van gisteren zegt dit zelfde blad: »Het verheugt ons, de widerspreking te hebben ontvangen van het onmiddellijk vertrek van den Nederlandschen ambassadeur, Z. Exc. de baron van Zuylen van Nijvelt. Van eenen hoogst geloofwaardigen kant wordt ons verzekerd, dat Z. Exc. niet verwacht dit land zoo spoedig te zullen verlaten. Dit het geval zijnde, blijft men de hoop voeden, dat er ook zelfs nu nog middelen gevonden kunnen worden, ter voorkoming van eenen dadelijken aanvang van vijandelijkheden tusschen Engeland en Nederland.»

— Middels heeft de admiraliteit, in dato den 7den, aan de commissarissen te Lloyds op een aanvrage van dezelven geantwoord, dat de noodige bevelen gegeven zijn tot bescherming van den Britschen eigendom op den togt naar de Noordelijke gebieden van Europa.

Wij hebben gisteren reeds vermeld, dat de vloot in Duins, wegens opzettenden

storm, hare toebereidselen tot het uitloopen had moeten staken, en dat de Southampton, door den bliksem getroffen, waarschijnlijk naar Portsmouth zou moeten terug keeren. Hieromtrent vindt men thans de volgende nadere bijzonderheden.

»DEAL den 6 November. Gisteren morgen was het geheele Koninklijke eskader in Duins, bestaande uit de fregatten de Vernon, de Southampton en de Castor, en de stoomboot de Dee, benevens de Fransche fregatten Resolue en de Medee bezig met repareren en stengen op te zetten en alles werd in gereedheid gebragt, ten einde op den 10 dezer uit te zeilen, om op de Nederlandsche kust te gaan kruisen, ieder schip met twee kust-loodsen voorzien. Bij eenen hevigen storm, dien men hier gistermiddag omstreeks twaalf uren heeft gehad, werd Z. M. schip de Southampton door den bliksem getroffen. Twee man werden zwaar gewond en het schip is zwaar beschadigd. Het is onzeker, of hetzelfde niet naar Portsmouth terug zal moeten, om te repareren. Heden zijn hier aangekomen Z. M. schepen de Donegal, vice-admiraal sir Pulteney Malcolm en de Talavera, beide limeschepen, benevens de oorlogsschepen de Satellite, de Rover en de Snake. Het overige der vloot is nog niet om South Foreland in het gezigt, maar zal het morgen zijn, zoo het weder goed is. Allen blijven.»

Bij de in dit artikel vermelde schepen, voegt de Lloyds-lijst ook, als op den 6den aangekomen, de Suffren, de Ariane, de Creole en Calypso. De lijst van den 8sten vermeldt nogmaals het blijven liggen van het eskader.

Twee Nederlandsche schepen zijn, zoo men verzekert, uit Harwich uitgezeld, maar op een derde zou beslag gelegd zijn; ook spreekt men van eenige reeds gemaakte prijzen, maar dit zijn nog maar losse geruchten.

De assurantie-premie bij Lloyds op naar Nederland te zenden goederen werd gisteren, Woensdag, ten bedrage van 5 p. st. 5 sch. bewilligd, terwijl zij in de vorige week niet hooger stond, dan tien shillingen ten honderd.

— Uit Smirna wordt, van den 11 October, gemeld, dat zoo wel langs de geheele kust aldaar als in de Zwarte zee geweldige stormen hebben geheerscht en vele schepen zijn verongelukt.

Van den 30den. (Partik. corresp.) Het hier volgende adres van het zeer aanzienlijke burgvlek Rochdale, voorkomende in den Morning-Herald van heden, is door den hertog van Wellington aangenomen, om dadelijk aan den Koning te zullen gaan overhandigen.

» Aan Zijne Majesteit den Koning.

» Wij ondergeteekenden, bankiers, kooplieden en andere ingezetenen van het burgvlek Rochdale naderen ootmoedig Uwe Majesteit, met de verzekering onzer getrouwheid en verknochtheid jegens Uwen Koninklijken Persoon.

» Gedreven, zoo wij ons vleijen, door geen ander gevoel, dan dat voor de eer en welvaart van ons land, kunnen wij niet dan met schrik, en zelfs met angstige verslagenheid de voorbereidingen van oorlogszuchtigen aard aanschouwen, die openlijk worden erkend, en voor een zaak, die, zoo als wij nederig meenen, voor onze belangen schadelijk, voor onze natie ootterende, en, in de oogen van elken vereerder van gerechtigheid en menschelijkheid, boosaardig en tevens onnoodig zijn.

» Ten allen tijde en onder alle wijzen van beschouwing is de oorlog te betreuren, zelfs dan, wanneer dezelve noodzakelijk is tot verdediging onzer nationale belangen, en als een noodweer tegen beleedigen en aanrandingen van vijanden; maar hoe veel meer is zulk een strijd te bejammern, wanneer dezelve een oorlog wordt niet voor onze eigene veiligheid of verdediging, maar om dwangmaatregelen te voltrekken tegen eenen ouden bondgenoot, om Fransche belangen en Fransche aanrandingen te helpen, om onze vasteland-kooplieden te vernietigen, en voor onze manufacturen den voornaamsten vertierweg door geheel het Europeesche vasteland te sluiten, — de spil te verbreken, om welke onze nationale welvaart en die nijverheids-aanmoediging zich bewegen, van welke zelfs ons bestaan als een vrij en eendragtig verbonden volk afhangt.

» Ootmoediglijk verneemende, dat wij meer de neiging tot aanranding der Fransche, dan der Hollandsche armee in het cog te houden hebben, zijn wij te meer verwonderd, dat Uwer Majesteits ministers tot eenen maatregel besluiten kunnen, zoo geheel ongerecht en zoo regtstreeks bevorderlijk voor de Fransche veroveringszucht en voor Frankrijks vergrooting; terwijl wij niet dan met een gemengd angstgevoel deze hunne inlating in België aanschouwen kunnen als eenen nieuwe teugelviering aan hunne losbandige en tot revolutie gezinde krijgshenden, om het vaste land te verwoesten, totdat zij, op hunne beurt, door de vereenigde pogingen van een beleedigd volk zullen worden terug geslagen.

» Indien er een geval bestaat, waarin het zoo vaak door Uwer Majesteits raadslieden erkende beginsel van non-interventie stiptelijk behoort te worden betracht, dan is het, zoo als wij nederig wenschen te mogen aanmerken, datgene, hetwelk betrekking heeft tot het beslechten der Hollandsche en Belgische geschillen; maar, indien er interventie geoorloofd ware, zoude zij dan niet, andermaal geven wij ootmoediglijk deze onze meening te kennen, aangewend moeten worden, om de tusschenkomst van eenige andere Mogendheid in het pleit te voorkomen, en om iedere der beide natien binnen hare eigene grenzen te besluiten?

» Verzoekende, dat Uwe Majesteit Hoogstderzelver toestemming moge terughouden tot deze meest ootterende coalitie met Frankrijk, en tot eenen aanval, in welken niet slechts onze neerlaag, maar zelfs onze overwinning eenen schande zoude zijn, herhalen wij onze gevoelens van verknochtheid aan Uwer Majesteits persoon, en verzekering van onze getrouwheid aan de constitutie, onder welke wij leven; biddende, dat Uwe Majesteit lang moge heerschen over een vrij en eensgezind volk.»

De graaf Roden heeft in Dublin denzelfden stap gedaan, die voorzeker ook door een krachtig adres onverwijld zal worden gevolgd.

Morgen zullen, onder voorzitting van den heer Wilson, gewezen Parlements-lid, een zeer aanzienlijk, braaf, verstandig, gematigd, onafhankelijk, rijk koopman, in de City van Londen eenen menigte bankiers, kooplieden en andere aanzienlijke personen vergaderen, om in overweging te nemen het opmaken en indienen van een gelijk memoriaal, ten verzoeken, dat de onstaatkundige, onrechtvaardige en schadelijke voornemens tegen Nederland mogen worden gestaakt, zoowel om die redenen, als in het commercieel belang van Engeland.

Voor zeker kan ik u melden, dat het Britsche ministerie zeer ongerust begint te worden over den storm, die van alle kanten in Groot-Brittannië tegen hetzelfde opstaat; en dat de lords Brougham, Landsdown, Richmond en Goderich geenszins deelen in de gruwelijke staatkunde der slaven van den loozen Talleyrand. Ook hangt voor al de glasramen in de prentenwinkels van Londen een voortreffelijke gelijkenis van dien sluwen ex-bisschop, hebbende den kortzigtigen en verwaanden lord Palmerston onder den arm, met de spreuk:

The lame leading the blind (*).

Omdat de admiraal de Villeneuve onder in rang is, dan sir P. Malcolm, wil hij zich niet onder dezen zijn bevel scharen; van daar dat de eskaders afgezonderd kruisen en handelen.

Toen de Engelsche Ladrin van het Fransche eskader te Portsmouth weder aan wal zijn gekomen, zijn zij door de Britsche zeelieden uitgejouwd en weggedreven geworden.

Van den 30den. (Partik. corresp.) De Geconsolideerden staan tamelijk ferm op 83½, ten gevolge van een veldwinnend gerucht, dat met Pruisen op nieuw onderhandelingen wegens de Nederlandsche zaken zijn aangeknoopt. Gisteren had de baron van Zuylen van Nijvelt een langdurend onderhoud met graaf Grey, volgens sommigen zeggen, is de uitslag niet gunstig geweest, vermits de graaf op eenen onvoorwaardelijke overlevering van Antwerpen kasteel als den grondslag tot alle verdere onderhandeling bleef aandringen. Intusschen schijnt uit Deutsche brieven te blijken, dat het aanzoek des Konings der Nederlanden ten langen laatste een gunstige opname bij het Berlijner Hof heeft gevonden, en dat wij eerlang van dien kant of sterke vertoogen, of krachtadige interventie kunnen te gemoet zien. Er liep heden ook een gerucht, dat een Russische vloot voor de Schelde was gearriveerd. De Fransche en Engelsche vloeten liggen op dit oogenblik nog in Duins; er waren geruchten, dat de Fransche vloet in eenen storm was uiteengeslagen en men nopens haar behoud

(*) De lamme geleidt den blinden.

in vrees verkeerde, doch de laatste berichten uit Deal bevestigen dat gerucht niet. Het weder is steeds stormachtig en buijig, en daar nog niet al de schepen in Duins zijn aangekomen, zoo kunnen er nog wel eenige dagen verlopen, vóór de vloeten naar de Nederlandsche kust uitzellen. De *Globe* zegt, dat een Nederlandsche Oost-Indiën-vaarder, van den tegenwoordigen maatregel onbewust, te Cowes is aangehouden. Den naam des Nederlandschen Oost-Indiën-vaarders heb ik niet kunnen vernemen, maar geloof, dat de lading Engelsehe eigendom is. Wij zouden geneigd zijn, om hieruit op te maken, dat de verliezen, welke de Nederlandsche handel zal komen te lijden, den Koning Willem tot toegeven zullen doen besluiten. De brieven uit Frankrijk en België bevatten niet veel nieuws. De meeningen, ten opzichte van de waarschijnlijkheid eens algemeenen oorlogs, loopen, even als hier, uiteen. Wij verwachten, dat de eerstvolgende berichten uit Nederland ons belangrijke tijdingen zullen aanbrengen.

FRANKRIJK.

PARIJS den 10 November.

Men leest in den *Moniteur*: Heden, te één uur, heeft het Gouvernement de tijding ontvangen, dat Mevrouw de hertogin van Berry te Nantes den 7 November is in persoonsbewaring genomen. Zij is gevonden in een huis, verscholen met de heeren de Mesnars en Ginbourg en meijfvr. de Kersabiec. Zij is op het Kasteel van Nantes geplaatst.

De Kabinetsraad is terstond vergaderd en de volgende ordonnantie is uitgevaardigd: Lodewijk Philippus, Koning der Franschen.

Aan allen tegenwoordigen en toekomstenden, salut.
Op het rapport van Onzen minister secretaris van Staat bij het Departement van Binnenlandsche zaken,

Hebben wij bevolen en bevelen wij, hetgene volgt:

Art. 1. Aan de Kamers zal een conceptwet worden voorgesteld, om betreffende mevrouw de hertogin de Berry te statueren.

Art. 2. Onze Grootzegelbewaarder, enz. enz. zijn belast met de voltrekking der tegenwoordige ordonnantie.

Op het Paleis der Tuilleries, den 8 Nov. 1832. LOUIS PHILIPPE.

Namens den Koning:

De minister Secretaris van Staat bij
het Departement van Binnenl. zaken,
A. THIERS.

— Het *Journal des Débats* deelt nopens het arresteren van de hertogin de Berry de volgende bijzonderheden mede, uit Nantes, dd. 7 Nov.:

De hertogin de Berry is heden morgen te 9 uren gevangen genomen achter eenen, op zich zelven draaijenden, schoorsteen, in het door den heer de Kersabiec bewoonde huis van den heer Marion. Op het oogenblik van zich (gisteren avond) te zullen aan tafel zetten, ontving zij bericht, dat de prefekt kennis droeg van haar verblijf; in de overijling liet zij op haar bord den cijferschriftbrief liggen, die haar met dit bericht was toegezonden geworden.

De heer Drouillard, bataljons-chef van de artillerie der nationale garde trad het eerst ter kamer in, waar zij zich bevond, en eischte haar op zich over te geven; zij vraagde hem, met welk regt hij haar gevangen nam? »In naam der wet,» antwoordde de heer Drouillard; »dwing mij dus niet, u geweld aan te doen, Mevrouw.» De heer de Menars, die zich bij haar bevond, is insgelijks gearresteerd; maar Charrette, Bourmont, Larochejaquelin zijn gevlugt, in weerwil van den volkshoop en der gewapende magt, die het huis omstuwd.

Sedert het eerste morgenschemeren wordt het appel geslagen; de geheele stad is in rep en roer; de nationale garde is gewapend uitgerukt en drijft de volksmenigte uiteen, die zich rondom het huis te zamen pakt.

Men verzekert, dat tusschen Belle-Isle en de Fransche kust een vaartuig op de hertogin wachtte, en het den lieden, die met haar verblijf hielden, gelukt is hetzelfde te bereiken. Onder de vele elkander weersprekende geruchten zegt men, dat een, in het gevolg van den heer Maurice Duval van Parijs gekomen, geheime agent middelgevonden heeft, zich als partij-genoot bij de hertogin de Berry te doen aannemen, en dat men daardoor hare schuilplaats is te weten gekomen.

Men verwacht hier nu de Vendée zich in opstand te zien zetten, om de hertogin te bevrijden, en men weet nog niet, of zij terstond naar Parijs, dan wel naar Blaye zal worden vervoerd.

— Op het oogenblik, des namiddags vier en drie kwart uur, verneemt men, dat de hertogin van Orleans en van Nemours morgen ochtend te 5 uren vertrekken. Men zegt ook, dat het binnen rukken der Franschen in België Maandag aanstaande (den 12den) plaats moet hebben; de aldes-de-camp, die heden morgen vertrokken zijn, hebben de laatste instructiën aan den maarschalk Gérard overgebracht.

Tot op het ontvangen van dit bericht, meende men nog, dat het verschijnen van het vereenigd eskader voor Antwerpen afgewacht zou worden, om eerst, in gevalle het kasteel hierop niet wierd overgegeven, bevel tot het oprukken van het leger over de grenzen te geven.

Naar onze onderscheidene havens zijn bevelen gezonden, om al de lands-vaartuigen ten oorlog te wapenen.

Ten gevolge van nieuwe opzendingen van troepen naar het leger van het Noorden, hetwelk uit geene grootere magt, dan van 40,000 man had moeten bestaan, telt hetzelfde er nu reeds 80,000.

Van den 12den. Heden (Zondag) te 5 uren namiddag vertrekt de hertog van Orleans naar het leger, met stellige order, om Donderdag morgen, den 15 dezer, in België binnen te rukken, indien op dat tijdstip de troepen van den Koning der Nederlanden de citadel van Antwerpen niet ontruimd hebben.

— De heer graaf Pozzo-di-Borgo heeft, in zijne eerste bijeenkomst met den Koning, verklaard, dat de hertogin de Berry niet anders dan als krijsgesvangene kon beschouwd worden, en hare zaak derhalve alle Europeesche Hoven betrof, omdat mevrouw de Berry tot de groote familie der gekroonde hoofden behoorde.

BELGISCHE AANGELEGENHEDEN.

BRUSSEL den 11 November.

Vrijdag zagen wij het fraaije Belgische koopvaardij-schip *Raymond* ons dok verlaten; thans verzekert men ons, dat het alreeds vaart onder Hollandsche vlag. Dit schip behoort aan het kantoor van Roelandts en Kien, welke laatste administrateur van het loodswezen te Antwerpen is.

Algemeen gelooft men, dat de Anglo-Fransche vloot trachten zal zich van de invaart der Schelde meester te maken en eenen aanval tegen Vlissingen zal beproeven.

In Onze Lieve Vrouwenkerk heeft men de schilderij van Rubbens, de afneming van het kruis voorstellende, alsook het pendant daarvan, met een houten afschutsel voorzien. Onze stad is rustig; de ingezetenen van Antwerpen stellen volle vertrouwen in de zorgzaamheid hunner magistraats-persoonen.

Aan de citadel wordt geene beweging hoegenaamd opgemerkt; men verhaalt echter, dat de Prins van Oranje zich op dit oogenblik daar bevindt.

Men verzekert, dat de tusschen Antwerpen en Gent varende stoomboot door de Hollandsche kanonneersloepen is aangehouden op het oogenblik, toen met haar naar Boom wilde brengen.

Van den 12den. (Partik. corresp.) De gevangenneming der hertogin van Berry verwekt hier een zeer geweldigen indruk. Een ieder gevoelt, hoe hoogst mogelijk de positie van het Fransche gouvernement is, en tot welk eenen trap die gebeurtenis de zaken van Europa zal ingewikkeld maken.

Nog weinige dagen geleden durfde men hopen, dat de Koning der Nederlanden voor de Fransche banier zou zwichten; thans kan hij zulks niet meer, en hebben wij niets dan verschikkelijke gebeurtenissen te wachten.

Bijaldien de gemeenschap den 13den nog open is, zal ik u de openings-aanspraak mededeelen.

Het Fransche leger zal eerst den 15den zich in beweging zetten; op het oogenblik dat ik u schrijf, is het nog onzeker, of de Belgische armee tot het beleg zal medewerken. Ik heb eenige reden, om te gelooven, dat zelfs de maarschalk Gérard het nog niet weet; het is een conventie, welke hier thans langs den diplomatieken weg wordt behandeld tusschen de beide ambassadeurs van Engeland en Frankrijk en den Belgischen minister.

Een ieder ziet de noodzakelijkheid in, dat aan het nationale leger een deel aan het gevaar en aan den mogelijk te behalen roem behoort gegeven te worden.

Van den 13den. De Belgische consul te Duinkerken heeft aan het gouvernement bericht gezonden, dat, op last van het Fransche Gouvernement, embargo is gelegd op vier in die haven zich bevindende Hollandsche schepen. (Moniteur.)

— Wij ontvangen eenen brief uit Londen, van Vrijdag avond te 11 uren. Bij *Postscriptum* wordt daarin gemeld, dat de Pruisische ambassadeur dien dag nieuwe voorstellen wegens de Belgische zaak aan lord Palmerston heeft onderworpen. Nog te 10 uren werden die voorstellen onderzocht, en deed men den heer van de Weijer aan het bureau van buitenl. zaken ontbieden. (Courrier.)

ANTWERPEN den 11 November.

Het *Journal du Commerce d'Anvers* zegt: Eene Antwerpsche courant had gisteren gezegd, dat de handelstand van Amsterdam en Rotterdam aan Koning Willem een in den vorm van protest gesteld geschrift zou hebben ingezonden tegen al de gevolgen, welke voor Holland kunnen voortvloeijen uit de blokkade van deszelfs kust

en zeegaten door het Engelsch-Fransche eskader.

Ziet hier nu, wat er van dit protest is. De bijzonderheden, welke wij dienaangaande hier geven, zijn ons regelregt uit 's Hage toegezonden, en staan wij voor de echtheid borg:

Woensdag, den 7 dezer, heeft zich eene uit Amsterdams achtigwaardigste ingezetenen zamengestelde commissie naar 's Gravenhage begeven, om den Koning baren dank te betuigen, wegens de door hem betoonde standvastigheid en volharding in het verdedigen en handhaven van de nationale regten, tegen de eischen des oproers en de dwingelandische aanmatigheden van Frankrijk en Engeland. Sire, hebben de leden der commissie onder anderen gezegd, verneem uit onzen mond de verzekering, dat U. M. tot in den hoogsten nood rekenen kan zoowel op de krachtdadige medewerking der stad Amsterdam, als op die van geheel de natie.

De door dit nieuwe bewijs van getrouwheid diep ontroerde Koning antwoordde hierop:

»Nimmer heb ik de gevoelens van mijn braaf en getrouw volk een enkel oogenblik in twijfel getrokken. Met een levendig genoegen ontwaar ik, dat dit volk mijne bedoelingen regt laat wedervaren en den gang des Gouvernements naar waarde schat.

»Van uwen kant, Mijne Heeren, zijt verzekerd, dat ik nooit de eer of de welvaart van Nederland zal opofferen, en ik sta u borg, dat, hoedanig de uitslag van de zich voorbereidende worsteling ook zij, wij met roem daaruit het hoofd zullen opheffen.»

Van den 13den. De 2de en 3de ban der Burgerwachters van Antwerpen zijn tegen heden te 2 uren namiddag in het lokaal der Beurs opgeroepen. De gewapende burgermagt, zegt men, zal de plaatselijke dienst waarnemen, ter verandering onzer troepen, die in het verschante kamp zich zullen terug trekken. Heden morgen zijn eenigen onzer officieren als parlementairen ter citadel afgezonden.

Dezer dagen heeft de generaal Chassé het gansche garnizoen der citadel doen bijeenkomen, en aan hetzelfde zijn vast besluit te kennen gegeven, om de vestingsterkte, waarover het kommandement hem is toebetrouwd, tot op het uiterste te verdedigen, en in stede van haar immer aan den vijand over te geven, zich onder hare puinhoopen te begraven; doch dat diegenen, die in zich de gezondheid niet gevoelden, om in de gevaren van hunnen veldheer te deelen, zich konden verwijderen. Slechts een of twee soldaten, zegt men, hebben van hem door hunnen generaal gegeven verlof gebruik gemaakt, maar de massa heeft door kreten van geestdrift en blakenden strijdlust doen blijken, hoe zeer zij de taak en het besluit van haren grijzen bevelhebber goedkeurde.

(Journal du Commerce d'Anvers.)

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 11 November.

Bij de begrooting der ontvangsten is door de Regering aan de Staten-Generaal overgelegd een algemeene staat van de raming der Rijks inkomsten over het dienstjaar 1832, en van derzelver opbrengst in de 4 laatste maanden van 1831, met bijvoeging van de 8 eerste maanden van 1832. Daaruit blijkt, dat de inkomsten over de tijdvak geraamd waren op f 40,985,081; — dat de ontvangsten werkelijk hebben bedragen f 39,262,415; zijnde f 1,722,665 minder, dan het bedrag der raming; — dat sommige middelen (zoo als de indirecte belastingen, de registratie-, zegel-, griffie-, hypotheek- en successie-regten, de posterijen en de loterijen) te zamen f 1,727,278 meer hebben opgebracht, dan de raming bedroeg; — terwijl aan de anderen kant eenige middelen (zoo als de directe belastingen, de suiker, de wijn, het zout, het binnen- en buitenlandsch gedistilleerd, de bieren en azijnen, het glas, de zeep, het collectief-zegel, het regt van waarborg op de gouden en zilveren werken, en de vergoeding door het amortisatie-syndikaat voor de kosten der invoering van deszelfs inkomsten, alsmede door de gemeenten voor de invordering van opcenten op de accijnzen) te zamen f 3,449,944 minder, dan de raming hebben opgeleverd.

Uit den staat van de ontvangst der directe belastingen, in- en uitgaande regten, accijnzen, in de 4 laatste maanden van 1831, en de 8 eerste maanden van 1832, blijkt, dat de directe belastingen in dat tijdvak hebben opgebracht f 18,300,081; de in- en uitgaande regten f 3,065,017; de accijnzen f 9,238,514.

— (Partik. corresp.) Heden avond is in deze residentie een koerier uit Londen aangekomen, zijnde overbrenger van dépêches van den baron van Zuylen van Nyevelt aan het adres van Z. E. den Minister van Buitenlandsche Zaken.

Van den 12den. In eene conferentie, welke, op morgen, tusschen de centrale afdeling van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en Z. Exc. den minister van financiën zal plaats hebben, zullen de wijzigingen en de antwoorden van het Gouvernement, op de gemaakte bedenkingen der afdelingen, betrekkelijk de voorgedragene vrijwillige geldleening en verplichte geldheffing, bediscussieerd worden. De wijzigingen, welke het ontwerp van wet ondergaan heeft, bestaan voornamelijk:

1) Dat de splitsing der deelnemingen tot *dertigste gedeelten* als nu wordt voorgedragen;

2) Dat men, bij de fournissementen in de eerste leening, *als gereed geld* zal nemen schatkist-bijjetten; en

3) Dat, op het zeer algemeen te kennen gegeven verlangen, om, met opzigt tot de verplichte geldheffing, niet te refereren aan de wet van den 6 Januarij 1831, de bepalingen omtrent *die heffing* in de tegenwoordige wet, van artikel 17 tot het einde, zijn opgenomen.

— (Partik. corresp.) Alles is hier rustig en kalm. De schouwburg was gisteren avond opgepropt vol; de verschillende leden van het korps diplomatiek waren er naar gewoonte tegenwoordig, ook de *Fransche en Engelse*; met één woord, vreemdelingen hebben zich kunnen overtuigen, dat de nabijheid eener Fransche-Engelsche vloot, en de aangekondigde komst eener Fransche armee nog weinig schrik onder de bewoners der residentie hebben verwekt.

Gisteren heeft zich in het gezigt van Scheveningen een schip, volgens sommigen eene brik, volgens anderen een fregat, vertoond, dat geene vlag voerde; doch naar het schijnt, tot de vereenigde Engelsche en Fransche vloot behoorde, en algemeen voor een Fransch schip werd gehouden. Waarschijnlijk is hetzelfde van dit smal deel de waarts afgezonden, of is het daarvan afgedwaald. Men zoude het laatste moeten vermoeden, omdat het zich op plaatsen gewaagd heeft, waar zich zeer nabij diep diepten en banken bevinden. Men verneemt intusschen, dat dit schip in den avond twee visschers pinken van Katwijk heeft aangehaald en medegevoerd. Men meent heden te Scheveningen in de verte hetzelfde of een dergelijk vaartuig te bespeuren.

— Men verneemt, dat er heden in de bijzondere kapel van H. K. K. H. de Prins van Oranje eene bijzondere dienst gehouden is, om den bijstand van den magtigen voor onze wapenen af te smeeken, bij eene mogelijke aanranding onzer krijgsmagt.

— De Fransche en Britsche zaakgelastigden bevinden zich nog alhier ter stede, doch hebben, naar men verzekert, maatregelen genomen, om op het eerste hunner Regeringen, te kunnen vertrekken.

— De nog te Delft liggende artillerie heeft bevel bekomen, om zich marschvaardig houden, als zijnde tot de bediening van kustbatterijen bestemd.

— Van de citadel ontvangene brieven zeggen, dat de generaal Chassé eene verdelde werkzaamheid aan den dag legt en onvermoeid is in het nemen van nieuwe verdelings-maatregelen. Zaterdag zijn alle personen, die niet volstekt op de citadel eischtworpen, van daar weggezonden.

Van den 13den. De wijzigingen in het ontwerp van wet, tot daargestelling van middelen, tot dekking der buitengewone Staatsbehoeften voor 1833 (zie hierin artikel 's Hage), zijn vergezeld geweest van de antwoorden van het Gouvernement op de aanmerkingen der afdelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, op dat ontwerp van wet gemaakt. De inleiding der beantwoording luidt aldus:

»In den moeilijken toestand, waarin Nederland is geplaatst, heeft de Regering gemeend, dat de ware belangen van deszelfs getrouwe ingezetenen het meest bevorderd kunnen worden door eene voordragt, geschikt, om de middelen te wijzen, ten einde, des noods, in de buitengewone behoeften, gedurende de geheelen loop van het volgend jaar, te voorzien; het volle bedrag van die behoeften moest dan ook worden vastgesteld, om alzoo een doorslaand bewijs te geven, dat, indien de omstandigheden dit mochten vorderen, ook deze opzichten, ter verzekering van onafhankelijkheid, van volksbestaan en van openbaar vertrouwen, wederom zullen worden gebragt.

»Men heeft geoordeeld, dat dit bewijs minder volledig zoude worden gevonden, eene gedeeltelijke voorziening, slechts over een deel van het volgend jaar werkende, en dat de gelegenheid aan de Staten-Generaal moest worden aangeboden, om, door een aanneming van eenen grooten maatregel, nogmaals te toonen, dat steeds gelijke gevoelens ten aanzien van de belangen van het vaderland worden gekoesterd, als welke voor het loopende jaar aan de Regering de middelen verschaft hebben, om eer en de belangen van het land te handhaven.

»Zoo men op deze overwegingen, omtrent de begrooting der buitengewone behoeften, eene wet heeft voorgedragen, overeenstemmende met die, welke voor heeft gewerkt, geschiedt dit onder gelijke beperkingen als toen ook plaats vond

met den wensch, dat de loop der omstandigheden zal gedoogen, dat die nadere beschikbare-stellingen, welke in dit jaar hebben moeten worden gevraagd, in het volgende zullen kunnen achterwege blijven; terwijl het derde artikel van het ontwerp wederom den waarborg bevat, dat, wanneer de omstandigheden het mogten veroorloven, zelfs het beschikbaar gestelde niet zal worden gebruikt.

Onder zoodanige bepalingen, schijnen er geene redenen te bestaan, om het ontwerp minder voldoende te maken, of toe te geven aan de wenschen, door enkele leden in de afdeelingen aan den dag gelegd, hetzij om het beloop van het gevraagd krediet te verminderen, en daarvan ook voor als nog af te zondelen, hetgene voor de schuld eventueel zou mogen worden vereischt, hetzij om de voorloopige beschikbaar-stelling van sommen voor de departementen van marine en van oorlog tot een kleiner gedeelte van het jaar betrekkelijk te maken; maar vermeent men, dat het ontwerp, zoo als het is voorgedragen, het best aan het van alle zijden beoogde doel zal kunnen beantwoorden."

Op den geuiten wensch, dat de wijze van voorziening in de buitengewone behoeften voor de volgende dienst wederom alvorens in commissie-generaal ware overwogen, heeft het Gouvernement geantwoord, dat met zich met voldoende herinnerd heeft den gunstigen invloed, welken deze wijze van handelen vroeger heeft te weeg gebracht, en voorzeker die zou hebben nagevolgd, indien er reden van eenig nieuw project was geweest; doch daar men de voorgestelde middelen behoudende als eene voortzetting van die, welke over 1832 zijn aangenomen, heeft men geoordeeld, dat, vermits de zaak onder soortgelijke omstandigheden den bijval van de Staten-Generaal eenmaal heeft verworven, alnu bij den gewonen vorm der overwegingen kan worden verbleven."

Van verschillende zijden wordt verzekerd, dat onze Regering vooreerst niet over zal gaan tot maatregelen van wedervergelding, met opzigt tot een embargo of het nemen van schepen, tegen Engeland en Frankrijk. Men wil, dat in een staatsgehouden kabinetsraad, waar van zoodanige maatregelen de rede is geweest, Z. M. zoude gezegd hebben: »Laat hen begaan; volgen wij hun voorbeeld niet na. Waarom zouden weerloze kooplieden de slagtoffers worden van de onregtvaardigheid hunner Regeringen, die zij zelve het eerst misprijzen?"

In een schrijven uit deze stad aan een Engelsch ministerieel blad, over dezelfde aangelegenheid, noemt men het een blijk van ware grootheid en godsdienstigen zin, dat men vijanden niet wederkeerig hard en onregtvaardig behandelt.

Sinds eenige dagen is gesproken van het op handen zijnde vertrek der Britsche en Fransche zaakgelastigten uit deze residentie. Men wist, dat zij aanstalten daartoe maakten. Echter was het niet bekend, dat zij werkelijk 's Gravenhage zouden verlaten. Heden moet echter, zoo men wil, bij de twee zaakgelastigten bevel tot hunne afreis ontvangen zijn, welke vóór den 15den, den bekenden dag, bepaald tot het inrukken der Fransche troepen in België, zou moeten geschieden. Aan het Fransche hôtel scheen men dit nog geheim te willen houden.

Men wil, dat morgen of overmorgen gewichtige dépêches uit Petersburg en Berlijn bij ons Hof verwacht worden.

Men spreekt er van, dat het besluit geteekend zou zijn, waarbij de tweede ban der schutterij zou worden opgeroepen; een maatregel, bij 's Konings aanspraak als mogelijk aangekondigd, en die in den tegenwoordigen stand der zaken noodzakelijk zou worden geacht.

Heden morgen is de luitenant-generaal Trip, chef der kavallerie, naar het leger vertrokken.

Z. K. H. Prins Frederik bevindt zich voor het oogenblik nog in deze residentie. De bezetting dezer hofplaats zal met ruitery, eenige escadrons kurassiers, vermeerderd worden.

Morgen namiddag zal er eene openbare zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal plaats hebben, waarschijnlijk zal daarin de centrale afdeeling haar verslag uitbrengen over de buitengewone begroting. Deze laatste zou veldan tegen Zaterdag aan de orde van openbare behandeling gesteld worden.

Ten gevolge van het besluit der Engelsche Regering, van den 6 dezer, zijn te Londen aangehouden eene Nederlandsche kof, de *Frout Femnegina*, schipper Braam, en vijf Vriessche palingschuiten; voorts te Ramsgate vier visschers van Katwijk, als: de *Twee Gebroeders*, schipper Hoek; *Hoop*, schipper van der Plas; *Visscherij*, schipper Schaap, en *Vier Gebroeders*, schipper van der Plas.

Den 9den zijn op de hoogte van Westkapelle zeven oorlogsschepen gezien, die geene vlag-vertoonen, en den 11den voor Egmond een Engelsch oorlogs-fregat en eene korvet.

Tot hiertoe zijn door onze Regering geene maatregelen van represaille genomen.

(Partik. corresp.) Naar men verhaalt, zijn gisteren bij het Gouvernement officiële berichten ontvangen, nopens de blokkade onzer havens door de Engelsche en Fransche vlootten, tusschen het embargo, in de Engelsche en Fransche havens op de Nederlandsche schepen gelegd. De door Nederland in dezen stand der zaken te nemen maatregelen worden, gelijk men verder verzekert, bij het Gouvernement overwogen; den uitslag daarvan hoopte men spoedig te vernemen.

Van den 14den. Bij de beraadslagingen in de afdeelingen der Tweede Kamer over het ontwerp tot vaststelling van middelen, tot dekking der gewone uitgaven, zijn meest op alle die middelen aanmerkingen gemaakt. De voornaamste en meest algemeene bepalingen zijn echter tot de hoofdsom der grondbelasting en de 20 procenten, daarop te heffen, alsmede op den voorgedragen accijns op het brandhout. Omtrent het eerste kon men zich niet van de noodzakelijkheid overtuigen, dat men altijd de grondbelasting bezwaren moet, en de fortuinen en portefeuilles, welke juist in dit Rijk het grootste gedeelte van het vermogen uitmaken, altijd verschoont. Indien het krediet ten aanzien der nationale schuld dit niet mogt toestaan, dan ziet men geene reden, waarom zoo vele effecten, als ten laste van korporaties, steden en polders zijn, geen voorwerp van belasting zouden kunnen opleveren.

Omtrent het brandhout is vrij algemeen aangemerkt, dat de ongehouwde eigendommen, die met hout zijn beplant, in de grondbelasting worden aangeslagen naar de waarde van het hout, waarmede zij zijn beslagen, en dat dit tot eene veel hoogere waardering der gronden aanleiding geeft; dat de hakboschen, en in het algemeen al het brandhout doorgaans openbaar worden verkocht en met inzienlijke registratie-regten zijn bezwaard; dat alle bosschen aan houtroof en beschadiging onderhevig zijn, waartegen de politie ten platte lande, welke niet overal even waakzaam is, de eigenaars slechts weinig bescherming aanbiedt; dat vele soorten van hakhout door de bakkers worden gebruikt, en dat dus, wanneer het gemaal en het brandhout bezwaard worden, de prijs van het brood daardoor nog meer zal worden verhoogd.

De heer Barthelemy, een bekend lid der Staten-Generaal en later van de kamer der Belgische vertegenwoordigers, is te Brussel aan eene beroerte overleden.

De redeneringen der Fransche bladen hebben allen, van welke kleur ook, behalve de ministeriële, de strekking, om te doen zien, dat men om eene hersenschim zal gaan vechten, voor zoo ver de bedoeling alleen zoude zijn die, welke in het traktaat tusschen Engeland en Frankrijk is uitgedrukt, namelijk van het wederzijdsch grondgebied te doen ontruimen, iets, waardoor niet een enkel der geschilpunten zou opgelost zijn. De ware bedoeling kan alzoo geene andere zijn; dan Nederland te dwingen, het traktaat van den 15 November aan te nemen zoo als het is, of van deszelfs wel te voorzienen wederstand gebruik te maken, om ons naar willekeur te behandelen, ons van alles te berooven en geheel te bederven. En wanneer dat fraaie doel, wat Engeland betreft, bereikt zal zijn, zal Engeland tot loon dier daad zich in oorlog met deszelfs Franschen bondgenoot bevinden.

Ziet hier een treffend bewijs van kinderliefde. Het schip de *Bourbon*, gevoerd door den heer de Boulainvilliers, bevond zich den 12 April 1741, midden in zee, in een hoopeloozen toestand, en er was slechts eene enkele boot overgebleven, om het scheepsvolk te redden. De matrozen verklaarden edelmoedigheid, dat de kapitein en zijn zoon van regtswege aanspraak op eene plaats in de boot hadden, terwijl de andere schepelingen loten zouden. Dit aanbod werd door den heer de Boulainvilliers geweigerd, als een voorregt in het ongeluk daarstellende. Er werd dus door allen getrokken. Door het lot begunstigd, verkreeg de heer de Boulainvilliers regt op eene plaats, maar zijn zoon was niet gelukkig en moest dus aan boord blijven. De kapitein vroeg, om te mogen ruilen, hetwelk toegestaan werd. Hij omhelste zijn zoon, zag hem met de boot vertrekken, zeide een laatste vaarwel aan zijne rampgezellen, stak het hoofd in den mantel, en zonk eenige oogenblikken daarna met zijn schip.

Dezen aandoenlijken trek vindt men in een werkje van den heer Jal, getiteld: *Tafereelen uit het zeeleven*.

AMSTERDAM den 13 November.

Uittreksel uit een brief van den heer A. van Lienen, plaatselijk bestuurder der Noord- en Zuid-Hollandsche redding-maatschappij, te Egmond aan Zee, aan de directie dier maatschappij te Amsterdam, in dato den 11 Nov. »Heden namiddag te twee uren van Amsterdam komende, zag ik een schip in het W.Z.W. van hier, »met Z.W. wind en dikke lucht, voor den wind af komen; denkende, dat het een »koopvaarder was, ging ik met de sloep van de N. en Z. Hollandsche redding-maatschappij hetzelfde een loods presenteren; de lucht opgehelderd zijnde, zag ik, dat »het een Engelsch oorlogs-fregat was, waarbij nog eene korvette; onder zijn ge-

»schut zijnde, begreep ik het beste te zijn onder zijn lij langs te roeijen; toen wenkte »mij een officier, om aan boord over te komen; waar men mij vroeg, of ik een loods »was en of er meer loodsen in de sloep waren; ik antwoordde voor mijn persoon van »neen, doch dat wel twee loodsen zich in de sloep bevonden; hierop zeide men mij hen »te zeggen, om over te komen, als wanneer men ons eenige niets beduidende vra- »gen deed; dit gedaan zijnde, vroeg de officier, dien ik voor den kommandant van »het schip aanzag, of ik en de loodsen een glas brandewijn wilden hebben, hetwelk »ik met ja beantwoordde; toen werd een blad met vier glazen gebracht, waarvan »ik een afgreep en de toast: vriendschap van Engeland met Holland dronk, het- »welk door den officier met een vriendelijken lach beantwoord werd, die toen ook »zeide: de visschers zullen wij niet hinderen; toen vroeg ik: Nu de koopvaarders? »waarop hij mij vriendelijk toelachte. Ik konde zien, dat hij volstrekt geen kwaad »in den zin had en vooronderstel, dat zij slechts-komen, om eene bloote figuur te »maken. — Voorts vroeg ik nog, of er nog meer Engelsche of Fransche schepen kwa- »men, waarop de officier lachte en niets zeide. — Een en ander doet mij vooronder- »stellen, dat zij meer als vrienden, dan wel als vijanden kwamen en heb hun dan »ook geraden tegen den nacht op zee te gaan, omdat ik voor W. wind vreesde. — »Men gaf mij eene flesch cognac en een doek met brood voor de personen, die in de »sloep waren, en toen zag ik, zonder dat zij iets zeiden, dat ik heen konde gaan »zoodra ik wilde, en nam dus ook, na het schip gezien te hebben, met eenen »vriendelijken-groet afscheid, die ook aldus beantwoord werd."

ROTTERDAM den 12 November.

De burgemeester van Antwerpen heeft aan de burgerij doen afkondigen, dat, daar, zoo als zij reeds wist, het Frankrijks en Engelsch voornemen was, om België in het bezit van deszelfs grondgebied te stellen, en de kommandant der vesting daar reeds had berigt, dat de maatregelen tegen den Nederlandschen handel waarschijnlijk ongenoezaam zouden zijn, om Nederland tot ontruiming van het grondgebied te dwingen, het kasteel van Antwerpen een punt zou worden, waar vijandelijke troepen zouden voorvallen. Het gouvernement had wel alle maatregelen genomen tegen de gevolgen van een aanval op de citadel, en de regering had ook alles gedaan, om ongelukken voor te komen, onder anderen, door de commissie van brandbescherming weder in werking te brengen; maar hij burgemeester waarschuwde intusschen elk, om voor veiligheid van personen en goederen te zorgen, naar mate ieders bijzondere toestand vereischte, en hoopte op de medewerking van alle burgers in het oogenblik van het gevaar, hen verder opwekkende tot voorzigtigheid en kalmte.

De angst en ongerustheid te Antwerpen neemt van oogenblik tot oogenblik toe. Elk is om het zeerst bezig met hetgene hij het kostbaarste heeft zoo veel mogelijk in veiligheid te brengen.

Aan de citadel van Antwerpen komen gestadig ligters aan. Voorts merkte men niet de minste beweging in het kasteel op.

Te Duinkerken is op een Nederlandsch vaartuig embargo gelegd.

De Belgische kamers zijn tegen den 13den opgeroepen. Prins Leopold zou de zitting in persoon openen.

De Fransche armee schijnt dezer dagen eene voorwaartsche beweging te hebben gemaakt, en in West-Vlaanderen waren orders gegeven voor het doortrekken van een korps van twaalfduizend man, dat er tusschen den 12 en 15 dezer gewacht wordt. Men verhaalt, dat het hoofdkwartier van de Fransche prins en van den maarschalk Gérard te Waelhem gevestigd zal worden.

Alle berigten komen daarin overeen, dat er eene buitengewone beweging onder de Pruisische troepen plaats heeft, en zij in groote getalen naar den Rijn op marsch zijn.

MAASTRICHT den 10 November.

Ofschoon er zich hier een paar twijfelachtige ziekte-gevallen hebben opgedaan, mag men echter nog zeer in twijfel trekken, of het wel de wezenlijke *cholera* zij geweest.

Overigens zijn wij hier zeer vreedzaam en gerust; er zijn geene Belgische troepen in de nabijheid, alle levensmiddelen worden ons regelmatig aangevoerd en wij zijn van alles ruim voorzien.

's HERTOGENBOSCH den 11 November.

Dezer dagen zijn Mook en eenige andere op den regter-oever der Maas, tegen over het kanton Boxmeer gelegene dorpen door de Belgische troepen ontruimd. Het terugtrekken dezer troepen heeft welligt aanleiding gegeven tot het gerucht, dat Venloo door de Belgen ontruimd zoude wezen, welk gerucht zich niet bevestigd heeft.

De Belgische troepen, welke in het Limburgsche aan onze grenzen staan, zijn, naar men vermeent, niet talrijk; dezelve moeten slechts bestaan uit het korps partigangiers van Capiaumont en een enkel regiment jagers.

Volgens reizigers, die uit het Limburgsche komen, was men aldaar dagelijks een aantal Pruisische troepen wachtende, en zoude op den 10 of 11 dezer de voorhoede van het Pruisische leger-korps in de Rijnprovincien aan de grenzen staan.

Dagelijks wordt ons leger door detachementen van de onderscheidene depôts versterkt, en ontvangt hetzelfde bezendingen ammunities. — Aan de manschappen wordt niet meer, dan slechts om dringende redenen, verlof gegeven.

Heden is de raad dezer stad buitengewoon vergaderd geweest, en heeft dezelve kennis genomen van eene aanschrijving der militaire overheid, om maatregelen te nemen, ten einde een genoegzame voorraad granen, ten behoeve der inwoners, voorhanden zij, in geval de stad mogt worden ingesloten.

UTRECHT den 13 November.

Uit Luxemburg schrijft men, van den 7 November, het volgende:

»In den nacht van Vrijdag op Zaterdag is weder een Belgische gendarme van de brigade van Frisange door het dorp Hollerich gekomen, en heeft dus, in weerwil van het verbod, den generaal de Tabor toegezonden, het grondgebied van de vesting geschoonden. Bij den toeloom komende, vroeg de pachter het gewone passagiegeld. De gendarme vertoonde zijne pistool en dreigde op hem te schieten. Naauwelijks is hij eenige schreden voortgereden, of de brave stort van het paard, en schreeuwde om hulp; de pachter, dien hij oogenblikkelijk te voren bedreigd heeft, is echter menschelijk genoeg, hem te hulp te komen en weder op het paard te helpen.

»De Belgen bekommeren zich noch aan wetten, noch aan verbod; zulks is, behalve met den heer Pescatore, in honderden gevallen gebleken. Intusschen is de Duitse Bondsvergadering (die verklaard heeft, dat zij niet zou duldten, dat een onderdaan van den Koning Groot-Hertog door oproermakers mishandeld wordt) in zijne arrestatie beleedigd, en zal op haren tijd genoegdoening over deze gewelddadigheid weten te vorderen."

CHOLERA-BERIGTEN.				
	Nieuwe Zieken.	Overl.	Herst.	Nog in behandel
Amsterdam, den 12 en 13 Nov.	4	3	1	18
" " " 14 "	0	0	0	18
Rotterdam, den 10—12 Nov.	3	1	1	5
Leiden, den 9—11 Nov.	6	5	6	9
Amersfoort, den 11 en 12 Nov.	1	1	2	8
" " " 13 "	0	0	0	8
Gouda, den 12 en 13 Nov.	0	0	0	2
's Hertogenbosch, den 8—12 N.	4	1	0	3
Schiedam, den 10—12 Nov.	1	1	1	1
Leeuwarden, den 8 Nov.	1	0	2	5
" " " 9 "	0	0	1	4
" " " 10 "	2	0	0	6
" " " 11 "	0	0	0	6
Sedert het ontstaan der ziekte	65	31	28	6

LIJST VAN NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE SOND GEPASSEERD ZIJN.

Den 5 Nov. R. J. de Jonge, *Bougina* (Wildervank), van Koningsbergen naar Amsterdam.

Den 6 Nov. J. R. Bossinga, *de Twee Gebroeders* (Veendam), van Memel naar Groningen.

A. K. de Weerd, *Fenna* (Pekel-a), van Koningsbergen naar Bergen.

W. Gialtz, *Tiessina* (Groningen), van Riga naar Amsterdam.

W I N D.

Den 4den N. O. en heden den 5den O.

ELSENEUR den 7 November 1832. VAN ALLER & Co.

KOMMISSARISEN over de SPIJSUITDEELING aan BEHOEFTIGEN te Groningen verwittigen de belanghebbenden, dat de Rekening en Verantwoording van hun verrigte, gedurende den vorigen Winter, van Woensdag, den 14 November 1832, gedurende acht dagen, ter naziening ligt bij H. KUILENBERG aan de Groote Markt.

Uit naam van Kommissarissen voornoemd: MUNNIKS.

GEACHTEN STADGENOOTEN!

Wanneer zouden de ondergeteekenden, KOMMISSARISEN over de SPIJSUITDEELING aan BEHOEFTIGEN te Groningen, met meer regt aanspraak kunnen maken op Uwe middadige medewerking, dan in een jaar, waarin eene zoo ve-

Te Groningen, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringestraat. (Met autorisatie.)